ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΒΑΙΩΝ ΕΣΠΕΡΑΣ

Μονωδία

Ψε [Εκ νυ κτος ο ρθρι ζει το πνευ μα μου προς σε ο Θς ος

δε ο τι φως τα προ σταγμα τα σου επι της γης]

Α α α αλ λη η η λου ου ι ι ι ι α α α α

α αλ λη η η λου ου ου ι ι ι ι α α α αλ

λη η η λου ου ου ι ι α

ὅλο πώνει

Ι δου ο Νυμφι ος ερχεται εν τω μεσω της νυ κτος και

μα κα ρι ος ο δου ου λος ον ευ ρη σει γρη γο ο ρου

ντα α να γι ος δε πα λιν ον ευ ρη σει ρα θυ

υμουντα βλε πε ον γυ χη μου μη τω υ πνω κα τε νε

χθης ι να μη τω θα να α τω πα ρα δο θης και

της Βα σι λει ας εζω κλει σθης αλ λα α να α νη γον

κρα αζου ου σα Α γι ος Α γι ος Α γι ος ει ο Θς

ε ος η η μων

το Γ΄

α της Θε ο τοο κγ ε λε η σον

η μα α α ας